

עדכונים ודיווחים מהתקשורת החילונית והחרדקי"ת

אבי מוסקוב: "בכירים במפלגות החרדיות ובבתי הרבנים מנסים להביא לסיום העימות בנושא ההדחות במהירות. החשש בדגל הוא שהדרך שבה התנהל המשבר עלולה להרחיק מצביעים, ולכן במפלגה ובסביבת בתי הרבנים מבקשים לסיים את הפרשה ולהפיק לקחים מהתנהלותה".

אבי מוסקוב: ראש הממשלה בנימין נתניהו התקשר לברך את יו"ר יהדות התורה ח"כ יעקב אשר ואיחל לו הצלחה רבה בתפקידו החדש.

יענקי פרבר: אחרי הבחירות חברי הכנסת החדשים של דגל התורה יצטרכו ללקק חזק לעיתונאים שמסקרים את המגזר החרדי כדי שיפרסמו את היח"צ שלהם, בתמורה הם ידליפו לעיתונאים תוכן מעניין כנהוג במחוזותינו. אני אישית לא מתכוון לפרסם באף פלטפורמה את הפעילות של בובות הגרב החדשות שעסקני דגל הציבו בכנסת, ואני מקווה שכתבים לענייני חרדים יתנהגו באופן דומה. המאמר הנבזי הבוקר בעיתון של המפלגה הוא אם כל החרפות.

שילה פריד: בבית הרב לנדו לא מסתפקים בשינוי הרשימה וקובעים שמהכנסת הבאה גם עוזרי הח"כים יצטרכו לעבור אישור של סמכות רבנית: הסיבה, לדברי ביטאון המפלגה, עוזרים פלרמנטרים ש"שיתפו פעולה עם אנשי תקשורת בתקיעת סכין בכל מטרת קיומו של עולם התורה", או בפשטות ניסו למנוע את הדחת הח"כים הממונים עליהם.

אבי מוסקוב: שווה קריאה: המאמר המלא של יתד נאמן נגד עוזרי ודוברי ח"כים מסוימים. כל הקצף של הקדנציה האחרונה יוצא החוצה לפתע פתאום, כל הזעם הנצור נשפך.

יעקב ריבלין: השלטון החדש בדגל התורה לא לוקח שבויים. אחרי שחיסלו את גפני ומקלב. מאמר מערכת נגד העוזרים. והפואנטה: החכים החדשים לא יוכלו למנות עוזרים אלא באישור ועדת הרבנים. כלומר: לא רק ממנים את החכים אלא מעבירים לידי השלטון גם את מאגר המינויים של העוזרים. אגב. השיטה לא חדשה. בימי ברית המועצות עוזרי השרים היו מינוי של שירות המודיעין ודיווחו על פעילותם.

אבי מוסקוב: בית הרב הירש נגד בית הרב לנדו: "המאמר שפורסם אמש בידת נאמן לא היה לעיני מרן ראש הישיבה הגרמ"ה הירש".

יואלי ברים: התייעוד שבו נאמר לרב לנדו כי "שלחו לר' משה הלל עותק (של מסמך ההדחה) ונכתב שהדברים היו לעיני הרבנים" - מדהים מדהים! עכשיו מכחישים זאת בבית הרב הירש.

דניאל גרובייס: אירוע יוצא דופן, לראשונה הקרבות הפנימיים בין בתי הרבנים הליטאיים יוצאים בהודעות רשמיות לעיני כל.

הסאגה נמשכת - בית הרב הירש בהודעה נוספת: "הבהרת דברים - בהמשך להודעה מהבוקר, לא הייתה כוונה ח"ו להטיל דופי במאן דהוא. הדברים שנאמרו בתייעוד שהתפרסם כביכול מרן ראש הישיבה שליט"א עבר על המאמר, נאמרו בטעות, ובשגגה מוחלטת. והאמת והשלום אהבו".

יקי אדמקר: בסוף המאמר ב"יתד נאמן" נכתב המשפט המדהים הבא: "המאמר המלא היה לעיני מרנן גדולי ישראל שליט"א וביקשו לפרסמו". איזה שקר. רואים בוידאו הנ"ל במפורש שהרב לנדו לא רק שלא מבקש לפרסם אלא גם אומר "אני לא חותם על זה". בנוסף לכך, בית הרב הירש טוען שהרב כלל לא ראה את המאמר. **באיזו קלות ובשם מה משקרים ככה על הציבור ופוגעים במושג של "אמונת חכמים"? בשם תאוות הכוח, השליטה והכסף? העסקנים של דגל התורה, תתביישו..**

אבי מוסקוב: סאגת מקום 5 באגו"י - בכירים בחסידות צאנז: "צאנז טוענת להיותה סיעה עצמאית ולפי סיכומים בעבר ולפי החסידות הגדולה, לפי הרישומים מגיע לה המקום הבא בכנסת. אי לכך לא חותמים לגור ולא לשום סיעה נוספת אחרת. דורשים את המקום הבא בתור"

מרדכי הלפרין: החוצפה של דוד שפירא והעסקנים שפעלו להדחת גפני ומקלב שוברת שיאים הלילה. הם פעלו לא פחות בתחום ההדלפות, כדי להעפף את שני הח"כים הוותיקים. פתאום כשזה נוח אז יוצאים נגד התקשורת. חבורת צבועים שמשתמשת ברבנים כביכול כדי לתקוף עוזרי ח"כים שמה בסך הכול ניסו לעשות? לשמור על מקומם ותפקידיהם. נכון, הם רח"ל עשו פוליטיקה ותדרכו וכו' - אבל שפירא וחבורתו עשו זאת לא פחות ויש שיאמרו אפילו יותר

עוד ממרדכי הלפרין: אולי דוד שפירא רוצה גם למנות את העיתונאים שסיקרו מהנעשה בדגל התורה? איזה עסקן מהזן הנמוך. משה ויסברג על שער 'יתד': אני, רק שאלה לעסקן ההדחה מיתד; ועדת הרבנים שתפקח על עוזרי הח"כים, זו אותה ועדה מקצועית שהתכנסה בתחילת הקיץ לדון בדרכי פעולה והמאבק נגד גזירת הגיוס

חה"כ אחמד טיבי על ההדחה של חברו הטוב גפני: לא הוגנת ונראת מכוערת ולא אנושית

המוקד: סערת הדחתם של משה גפני ואורי מקלב מסרבת לרדת מסדר היום של דגל התורה. אלא שבמקום לספק תשובות לשאלות הקשות סביב הדרך שבה הסתיימה כהונתם של שניים מבכירי התנועה, ב"יתד נאמן" בחרו לפתוח חזית חדשה: נגד העוזרים. בתוך יממה, הניסיון להצדיק את המתקפה באמצעות תיעוד מבית מרן הגר"ד לנדו הסתבר אף הוא, לאחר שהתברר כי המאמר כלל לא הובא לעיונו של הגרמ"ה הירש קודם פרסומו. הכול החל במאמר חריף וחריג שפורסם בביטאון דגל התורה תחת הכותרת "עצור במילין לא נוכל". במאמר הוטחו האשמות קשות בחלק מעוזריהם ויועציהם של גפני ומקלב. הם הואשמו כי "פצחו בהסתה תקשורתית ועבודת מטה יח"צ", כי "פגעו במשלחיהם וירקו לבאר שממנה הם שותים", וכי היו שותפים למסע תקשורת שנועד לסכל את החלפת הנציגים. אפשר להתווכח עם התנהלותם של עוזרים, ואפשר בהחלט לדרוש מהם נאמנות למעסיקיהם ולתנועה שבשמה הם פועלים. אבל קשה להתעלם מהאירוע: אחרי שגפני ומקלב סיימו עשרות שנות שליחות ציבורית באמצעות מכתבים שנשלחו בשעת לילה, הביטאון בחר להפנות את עיקר חיציו דווקא אל מי שמחו על הדרך. יתרה מכך, "יתד" ביקש לערער גם על עצם הטענה שהשניים "הודחו" או "הושפלו", והציג את השיח הזה כתוצר של קמפיין תקשורת מצד העוזרים. אלא שהביקורת על צורת סיום כהונתם לא נותרה בין כותלי הלשכות. היא נשמעה בציבור ובתוך המערכת הליטאית עצמה. לכן, הניסיון לצמצם סערה ציבורית רחבה ל"עבודת מטה יח"צ" של כמה עוזרים אינו משיב על השאלה המרכזית: מדוע אחרי עשרות שנות פעילות לא נמצא האופן לסיים את הפרק הזה בצורה

מסודרת ומכבדת יותר? אבל הסיפור לא נגמר במאמר שהיו בו גם שגיאות לשון וכתוב. בעקבות הסערה פורסם תיעוד מבית מדרג הגר"ד לנדו. ראש הישיבה נראה עובר על המאמר, ובמהלך הדברים בודק מול נכדו ומקורבו מנחם לנדו כי הדברים מועברים גם לעיונו של מרן הגרמ"ה הירש. התיעוד היה אמור להיות תשובה מוחצת למבקרים. המסר שהשתמע ממנו היה: לא מדובר במאמר עצמאי של מערכת עיתון שחרגה מגבולותיה, אלא בטקסט הנמצא תחת עינם של מנהיגי התנועה ש"ביקשו לפרסמו". אלא שאז הגיעה ההבהרה מבית הגרמ"ה הירש. לפי ההבהרה שנמסרה הבוקר, המאמר כלל לא הובא לעיונו של ראש הישיבה קודם פרסומו והוא לא עבר עליו. בהמשך הודגש כי הדברים שנאמרו בתיעוד כאילו הגרמ"ה הירש עבר על המאמר נאמרו "בטעות ובשגגה מוחלטת". כך התיעוד שנועד לסגור את הוויכוח הפך בעצמו לחלק מהוויכוח. במקום להשקיע את הטענות על הדרך שבה מתקבלות החלטות ומועברים מסרים בצמרת דגל התורה, הוא העלה שאלה חדשה: כיצד נוצר בכלל הרושם שהמאמר הועבר לעיונו של הגרמ"ה הירש, אם בפועל הדבר לא קרה? הפרשה מקבלת משמעות נוספת נוכח ההחלטה שעליה בישר "יתד": החל מהקדנציה הקרובה, מינוי עוזרים לחברי הכנסת של דגל התורה יהיה כפוף לאישור ועדת הרבנים של התנועה. למעשה אחרי שהנהגת התנועה קובעת את זהות הנציגים, כעת היא מבקשת להכניס מנגנון פיקוח גם לבחירת האנשים העובדים לצדם בלשכות תומכי המהלך יטענו כי מדובר במסקנה מתבקשת לאחר שעוזרים, לטענת "יתד", הפכו למוקדי כוח עצמאיים ופעלו נגד החלטות הנהגת התנועה. אלא שעל רקע אירועי הימים האחרונים, אי אפשר להתעלם מהצד השני לפרשה הכואבת: עוד צמצום בעצמאותו של נציג הציבור לבחור אפילו את הצוות הקרוב אליו

מאיר פרוש ואליקים שטארק הפתיעו את גור והודיעו כי ירצו תחת מפלגה אחרת בתוך יהדות התורה ולא תחת אגודת ישראל. המהלך הוא פרצודורי בלבד ונועד לאפשר להם עצמאות פוליטית ולהימנע מהכפיפות להחלטותיה של חסידות גור

גולדקנופף ופרוש בחילופי האשמות חריפים: לשכת גולדקנופף: "מאיר פרוש התנתק סופית מאגודת ישראל - הקים מפלגה עצמאית שאינה כפופה למועצת גדולי התורה. כל קהילה חסידיית תצטרך להכריע לאן היא משתייכת

לשכת פרוש: פרוש ושטארק שמו סוף להתנהלות הדיקטטורית של גור - מזכ"ל אגודת ישראל גנב את כספי המפלגה

אחרי הפיצול באגודת ישראל: דגל התורה תחתם בנפרד על ההסכמים עם הסיעה המרכזית של גור ושלומי אמונים של פרוש, כחלק מהמבנה החדש ביהדות התורה נציגי שלומי אמונים ובעלזא חותמים כעת עם דגל התורה תחת השם חומת תורת ישראל. בהמשך יחתמו גם גור וויזניץ

מוסקוב: שרוליק פרוש הוצב במקום ה - 13 ברשימת יהדות התורה

אייכלר: "שבוע שעבר הייתי אצל האדמו"ר שאמר לי שאני אמשיך בשליחות. "אייכלר לא פירט מה קרה אחר כך, ועבר לספר שבחים על הנציג החדש אליקים שטארק

יעקב הרשקוביץ: גור הפסידה בשתי קרבות תוך יממה. הראשון - נאלצה לתת את המקום לצאנז, למרות שממש לא רצתה בכך. השני - פרוש ובעלזא רצים בנפרד, כלומר גור מאבדת גם שם כסף וכוח פוליטי. זה לא אופייני לגור, שבמשך שנים הייתה עם יכולת להכתיב מהלכים ולכפות את עמדתה בתוך אגודת ישראל. השאלה המתבקשת היא האם גור של היום כבר לא חזקה כפי שהייתה גור של פעם

אברהם פריינד בפרסום ראשון: דרמה ביהדות התורה! מאיר פרוש ואליקים שטארק הפתיעו את גור והודיעו כי ירצו תחת מפלגה אחרת בתוך "יהדות התורה" ולא תחת "אגודת ישראל". המהלך הוא פרצודורי בלבד ונועד לאפשר להם עצמאות פוליטית ולהימנע מהכפיפות להחלטותיה של חסידות גור.

אבי מוסקוב: דגל הסתירה מגור את מהלך המפלגה החדשה - בעלזא ושלומי אמונים עדכנו בסוד את דגל התורה על מהלך הקמת המפלגה החדשה, במטרה שדגל תלך איתם על המהלך. בדגל אכן שמרו על הסוד ולא חשפו אותו. מאחורי הקלעים נעשו שורה של פעולות פרצודוריות, במטרה להבטיח שהמהלך יישאר חשאי עד לרגע האחרון.

עוד מאבי מוסקוב: שלומי אמונים ובעלזא קנו לפני כשנה מפלגה זניחה, ולא שינו את שמה עד ממש לאחרונה, במטרה שהסיעה המרכזית לא תעלה על המהלך.

דגל התורה ידעה מראש על מהלך המפלגה החדשה: בעלזא ושלומי אמונים עדכנו בחשאי את דגל התורה במהלך וביקשו לצרפה אליו. בדגל שמרו על הסוד, ובמקביל בוצעו צעדים פרצודוריים כדי למנוע את חשיפת המהלך עד לרגע האחרון

יש הסכם: יהדות התורה תרוץ בשלוש סיעות נפרדות

ארי קלמן: אגודת ישראל שהוקמה ב 1912 בקטוביץ פולין התפרקה היום סופית. בתום קדנציה שהוכח כי הפילוגים הזיקו לציבור החרדי, הם יבקשו מאיתנו המצביעים החרדים להתאחד סביב רשימה אחת - בזמן שהם לא מסוגלים בקושי לשבת יחד באותו החדר

מכה לראש מפלגת צבע שחור המפיק יעקב חיים מילר: הפסיד בבית המשפט בתביעה מול גורמים בדגל התורה ובית הרב קניבסקי בטענה להוצאות שעלו לו בארגון אירוע בסיום השס הקודם שלא יצא לפועל כפי שתכנן

יואלי ברים: בעיצומו של החג - עבודות תשתית אינטנסיביות להקמת שכונת הענק החרדית "מערב קריית גת", שממשיכות במרץ רב. אלה לא עבודות בטיחות כבדישים או הקמת רכבות, שנעצרות בשבת, גם לא "פיקוח נפש". זו הקמת שכונה חרדית

דביר עמר: חנמאל דורפמן הוריד את הפיאות

שר החוץ של בריטניה אד מיליבנד הכריז כי בריטניה תטיל איסור ייבוא על סחורות מ"ההתנחלויות הבלתי-חוקיות בשטחים הכבושים" ביהודה ושומרון. לדבריו, "יש טיהור אתני של פלסטינים בגדה המערבית".

שר החוץ של בריטניה אד מיליבנד הודיע כי בריטניה תטיל גם סנקציות על חברות ויחידים ספציפיים המספקים שירותים כגון בנייה, תשתיות, מימון או נדל"ן להרחבת ההתנחלויות ביהודה ושומרון. מיליבנד הוסיף כי לונדון תאסור גם על פרסום במדינה של התנחלויות בלתי-חוקיות.

לא רק בריטניה - שרי החוץ של בריטניה, צרפת, קנדה, דנמרק, פינלנד, איסלנד, אירלנד, נורבגיה, פולין, פורטוגל, ספרד ושבדיה פרסמו הצהרה משותפת נגד ישראל, והכריזו כי הם מתכננים להטיל הגבלות על מסחר עם "התנחלויות המוגדרות בלתי-חוקיות לפי החוק הבינלאומי". כמו כן, הם התייחסו לפתרון שתי המדינות ומסרו כי "מעשי ישראל בגדה המערבית חותרים תחת אפשרות זו". לפי ההצהרה המשותפת, "על ישראל לחדול מיד מהרחבה של ההתנחלויות ואת סמכויות המנהל האזרחי, ולהבטיח מתן דין וחשבון על אלימות מתנחלים".

דני זקן: בריטניה שקלה שורת צעדים רחבה ונוקשה בהרבה נגד ישראל, אך הוצהרה מפגיעה בקשרים בין המדינות ומתגובה חריפה מצד ארה"ב.

משרד החוץ הבריטי פרסם את שמות חמשת הישראלים שעליהם הוטלו סנקציות אישיות: בנצי גופשטיין, מאיר מרדכי אטינגר, אליאב ליבי, ברוך מרזל ואביחי סוויסה.